

РЕШЕНИЕ

№ 5727

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4807** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Ф. Й. Ф. – Управител, чрез адв. Д. Ц., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, против РЕШЕНИЕ от 31.03.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 14-ти състав по НАХД № 14392/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 44/18.06.2019г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – [населено място] /РИОСВ-С./, с което на основание чл. 166, т. 3 вр. чл. 165 от Закон за опазване на околната среда /ЗООС/, на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000.00 лв. за нарушение на чл. 155, ал. 2 от ЗООС.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание касаторът,

редовно уведомен се представлява от адв. Ц., която моли съда да уважи депозираната касационна жалба.

Ответникът – Регионална инспекция по околната среда и водите – [населено място], редовно уведомен не изпраща представител. От процесуалния му представител е депозирана писмена защита от 14.09.2021г., с която от съда се иска да отхвърли депозираната касационна жалба, като постанови съдебен акт, с който да остави в сила решението на СРС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

Със съдебно решение по НАХД № 14392/2020г. Софийски районен съд, НО, 14-ти състав е потвърдил НП № 44/18.06.2019г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – [населено място] /РИОСВ-С./, с което на основание чл. 166, т. 3 вр. чл. 165 от Закон за опазване на околната среда /ЗООС/, на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000.00 лв. за нарушение на чл. 155, ал. 2 от ЗООС.

От фактическа страна СРС е установил, че на 23.11.2018г. експерти от РИОСВ – [населено място] са извършили проверка на [фирма], за което е съставен Протокол № У.-ВА-19/23.11.2018 г. Проверяващите са дали задължителни предписания на [фирма], едно от които било да се представи в РИОСВ-С. разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, издадено от Директор на Б. дирекция „Д. район“. За това е бил определен срок за изпълнение 07.12.2018г. Протоколът е бил получен от К. П. - технически сътрудник на 23.11.2018г.

При извършена проверка в деловодната система на РИОСВ-С. за периода от 23.11.2018г. до 19.12.2018г. е установено, че не е постъпвала документация във връзка с изпълнение на предписание по т. 3, дадено с Констативен протокол № У.-ВА-19/23.11.2018 г. За извършване на проверката е бил съставен Протокол № 27 от 19.12.2018 г.

В тази връзка е съставен Акт за установяване на административно нарушение на 11.01.2019 г. от В. В. А. - главен експерт при РИОСВ-С. за нарушение на ал. 2 от Закона за опазване на околната среда. Актът е бил връчен срещу подпис на упълномощено от управителя лице на 11.01.2019 г.

Въз основа на АУАН е било издадено НП № 44 от 18.06.2019 г., с което на основание чл. 166, т. 3, вр. чл. 165 от ЗООС, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 155, ал. 2 от Закона за опазване

на околната среда. Препис от НП е връчен на жалбоподателя на 25.06.2019 г.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

При разглеждане на делото СРС е обсъдил и анализирал всички факти от значение за правния спор и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло от настоящата инстанция. Атакуваният съдебен акт се основава на правилна и задълбочена преценка на събраните доказателства, издаден е в съответствие с приложимите за случая материалноправни разпоредби, като е постановен при спазване на съдопроизводствените правила. При изготвянето на същия са взети предвид релевантните за спора факти и обстоятелства и изразените от страните становища по тях.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведеното касационно основание, настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, които напълно се споделят от касационната инстанция. Правните доводи кореспондират с доказателствения материал, като решението е постановено при обсъждане на релевантните за това доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност. Фактите по делото са възведени въз основа на надлежно събрани по реда на НПК писмени и гласни доказателства, които правилно са преценени от решаващия съд. Не са налице твърдените от касатора закононарушения при събиране и преценка на доказателствата по делото, още по-малко при тълкуването и прилагането на законовите норми.

Касационният състав споделя изводите на СРС, че в хода на административно наказателното производство по издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът и наказателното постановление съдържат всички, визираны в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити. Нарушението е описано подробно с посочване на всички елементи от фактическия му състав и обстоятелствата, при които е извършено. Описаните в акта за установяване на административното нарушение факти са възпроизведени изцяло в издаденото въз основа на него наказателно постановление, като са подведени под правилната правна квалификация.

Касационната инстанция намира за неоснователни, релевираните в касационната жалба доводи за порочност на НП. Настоящият съдебен състав намира за безспорно

установено вмененото на дружеството нарушение, свеждащо се до неизпълнение на дадено задължително предписание. Непротиворечиво Върховният административен съд на Република България приема, че по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Следователно предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна принуда, констативният протокол е индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, в хода на който да се преценят редица обстоятелства, включително и дали са били налице материалноправните предпоставки за издаването. В случая дружеството не е депозирало възражения срещу констатациите в протокола – упълномощеният му представител К. П. е отразил, че няма възражения. Не е депозирано и искане за удължаване срока по изпълнение на предписанието. Същото не е било оспорено по съдебен ред, а от приобщените писмени и гласни доказателства се установява, че то не е било изпълнено не само в предоставения за целта срок, но и след това, като последващо представения документ не е удовлетворявал искането на контролните органи. Следва да се отбележи, че в случая изпълнителното деяние, осъществяващо административно наказателния състав на чл. 166, т. 3 от ЗООС е неизпълнение на дадено по реда на чл. 155 от ЗООС и влязло в сила предписание, каквато простъпка е приписана на касатора в настоящото производство. Реализирането `и от страна на юридическото лице е доказано по несъмнен начин, което предопределя извод за законосъобразност на НП, до който е достигнал и въззивният съд.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 14-ти състав е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

В хода на касационното производство от страна на ответника не е отправено искане за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ в сила съдебно решение от 31.03.2021г. на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав по НАХД № 14392/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 44/18.06.2019 г., издадено от Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – [населено място], с което на основание чл. 166, т. 3 вр. чл. 165 от ЗООС, на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000.00 лв. за нарушение на чл. 155, ал. 2 от ЗООС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

